

Arthur Caravan

... i tot enllà d'espais de claredat ...

Els són aquells que es diuen Arthur Caravan. El nom és una petita desviació d'Arthur Cravan, poeta i boxejador, dadaïsta avant-la-lettre, un Peter Pan que volia ser "totes les coses, tots els homes i tots els animals" i que desaparegué sense deixar rastre engolit per la mar.

Són cinc músics experimentats, cinc amics amb un bagatge sobre els escenaris que es remonta molts anys enrere i que ha donat lloc a obres tan rabiosament originals i memorables com les 'Cançons d'amor i activisme mil·lèsim' d'ix (g3g/Costellam Records), el 'Vinga va!' de Jalea Real (Costellam), o part de la banda sonora original del premiat film 'El taxista ful'.

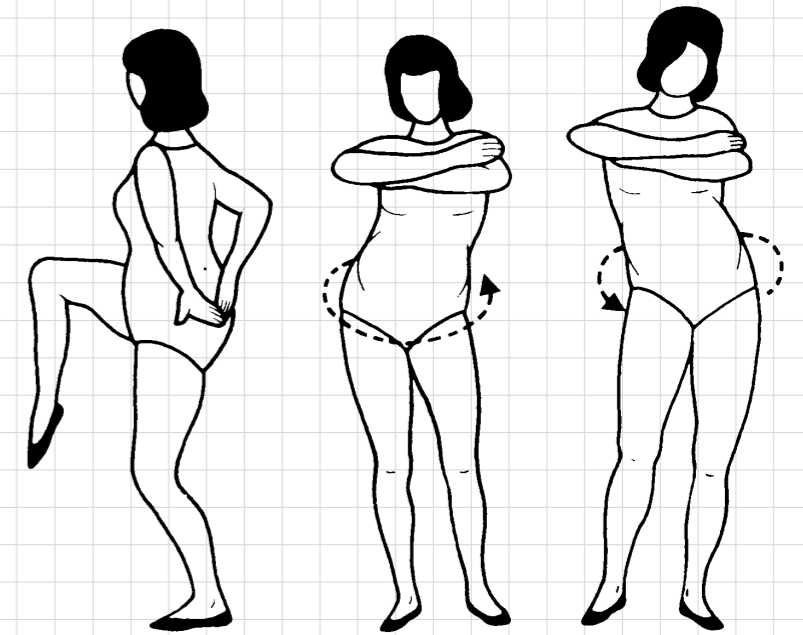
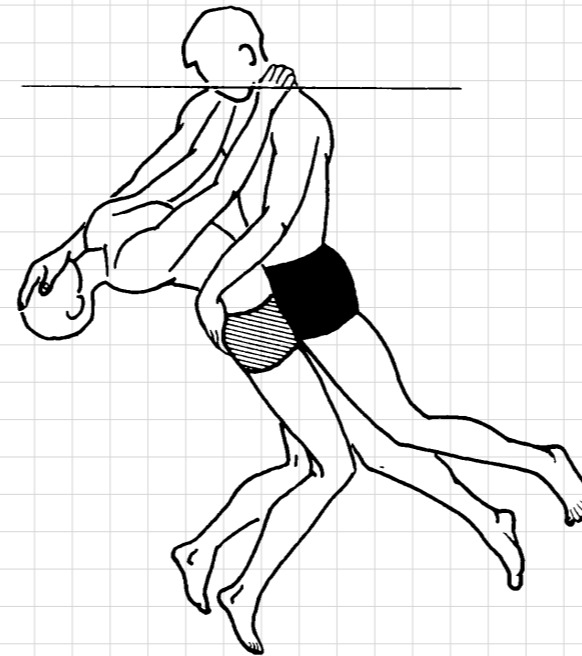
I finalment han tret el primer disc com a Arthur Caravan, editat per g3g, Costellam i LaCasaCalba. Les ballarines embarassades i els nadadors de la portada semblen indicar un disc de llarga gestació i complicada travessia, que ara, per fi, veu la llum.

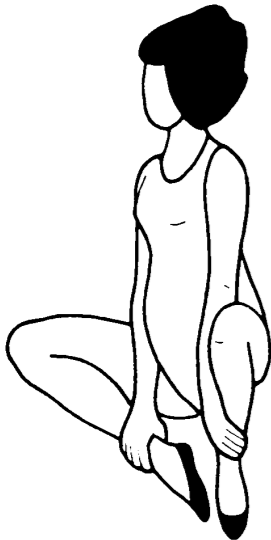
El disc resulta a la vegada delicat i intensíssim. És una música de sonoritats denses però diàfanes, que fan pensar en Can o Sonic Youth.

Ni rastre de farcits virtuosistes, ni de càlculs festivaleros resultons; demostren una expressivitat insobornable, que porta a la memòria la Velvet Underground o en Will Oldham. Les cançons tenen unes progressions i canvis esplèndids, creixen i alcen el vol. És un lirisme exhuberant, que no oblidia els mestres galàctics ni al rock mediterrani -Pep Laguarda & Tapineria, Remigi Palmero o Pau Riba i Jaume Sisa.

Les lletres estan fetes d'imatges evocadores, xifrades en el moll de l'os de la veu que canta, vellutada i vibrant, sempre intensa, des del crit abrandat al murmurí més fràgil. (Així, i només per posar un exemple, l'acordió que cada dia és més i més fosc, aquell que entra amb patins i toca l'acordió, és l'estimat amic Andreu, que patia un dolor impronunciable i una nit, d'un vol, va marxar per sempre). Canten en valencià, la llengua en la que parlen i somien i que no vol morir.

Són, en fi, onze cançons que alcen espais de claredat impenetrables arrencats de benes d'ombra.

Liberto i el redoble americà

Una veu obre el disc recitant noms amb una gravetat xocant, com d'un altre temps; resulta que és una sorprenent relí quia fonogràfica: un curs de castellà per als soldats nord americans que havien d'alliberar la pell de brau del feixisme. Finalment, les democràcies capitalistes van sentenciar que 'abans feixistes que rojos' (Winston Churchill dixit). I han passat dies i anys i encara és el mateix dia...

La cançó està dedicada, amb un gran enyor, amb un gran dolor, a aquest món tràgic, als que es queden i pateixen injustí cia i guerra, i als que se'n van per sempre, com el tio Liberto, clarinet orfe, cor de nen gran. Un raig de sentida veu, el piano anant per mil rierols, la melangia de l'acordió, les escombretes de la bateria acariciant la memòria...

Àrides estances

parla de l'estimar en la distància, de la dificultat de sentir clar, del foc i les cendres... És una cançó de gran tensió melancòlica i d'instrumentació sobèrbia, amb un fons preciós de violins i cello.

Scotland-Hrvatska

A mig matí ' és rí tmica i desafiant, adolescent en el millor sentit ('aquell que adoleix'); les guitarres rabiant a la Sonic Youth i la lletra desbarrant, electritzant-se tot fins que esclata en un terrabastall i desemboca en claror d'acústica i piano. I aleshores, la veu dóna vida al poema de Gabriel Ferrater 'A mig matí ' amb una dignitat i intensitat que fan pensar en l'Ovidi Montllor.

Perpètua desànima

parla del pes del temps: un rellotge aturat, equilibris malabars; quan les coses que perdis et marquen la deriva dels teus pròxims anys... Hi ha també óssos panda perduts dins de l'aire mastegant estudiants ignorants; àngels que no són, sols estan observant un món perforat... Visions desangelades sobre el teló de fons del Cabanyal arrasat i l'ànima asfaltada.

La música flota suspesa com una vesprada de diumenge, a través d'un fràgil marcapàs en loop. Cap al final la tensió s'obre, com la pena atravesant el pont.

Voyage to Mèxic

El tí tol de sembla evocar la mort d'Arthur Cravan al golf de Mèxic, mort que és també un viatge. La cançó és un vals de funàmbul sobre la corda fluixa amb acordió al pit i cant d'elèctrica com unes sandàlies alades sobre el buit.

En despertar

és pura il· lusió matinera, juganera i tendrí ssima de (començar a) viure sense ferides (encara), cataclinc-cataclonc, no t'ho creus i és veritat. Ressonen en Pep Laguarda i en Remigi, plens de sol de bon matí .

L'amor és cec

està basada en un conte Boris Vian, (però si vols també hi pots posar 'La flor de les Mil i una nits' de Pasolini: Zumurrut!). És alegria pagana de la carn, sense culpa, sense ròtuls, treure'ns els ulls perquè no se'ns trenqui el cor; una celebració trapella i no sense la velada bena de pena que recorre el món de l'autor de 'L'escuma dels dies'.

Dolces respostes

és una de les peces més sintètiques i contundents, conduï da per una poderosa lí nia de baix encaixadí ssima amb la bateria, mentre el raig de veu i l'acústica ràpida donen un aire de cançó protesta, tot plegat engrandit després per les cordes, l'elèctrica i el piano. Té una lletra lúcida i dolorosa, que diu per exemple: Dolces respostes, pren el que vols, jocs amb paraules no fan cap mal; ara hem de riure ben fort perquè algun dia la por ens vindrà a buscar.

Christmas in China i Menjars al llit, somnis en la taula

Després de la contundència de 'Dolces respostes', la novena cançó és una exploració pausada en harmonies xinesques on descens i ascensió es troben i encalcen fulgors mí stics, com en algunes peces de John Cage. I això tan sols amb un piano i un fons de cintes rebobinades, que fa un rerefons d'aguts brogits de maquinetes, com si fos un estrany cant de moixons metàl· lics, que va embrollant-se fins a enllaçar sense tall amb 'Somnis en la taula'.

Enmig d'esgarips sintètics a les estrelles, el baix i l'acordió enceten la melodia que cantarà la veu, aplomada i sostinguda, mentre la bateria accelera l'emoció. Teclat i guitarres dibuixen arcs estratosfèrics que recorden el 'St.Elmo's Fire' de Brian Eno. Tota la cançó és un crescendo magní fic, cada cop més resplendent, fins a la traca final de frases delirants dites a viva veu, estrambòtiques imatges on la ironia va de bracet amb els mites i ntims, mitologies interiors compartides amb els amics a la casa que cau (però els esperits es queden).

Susanna

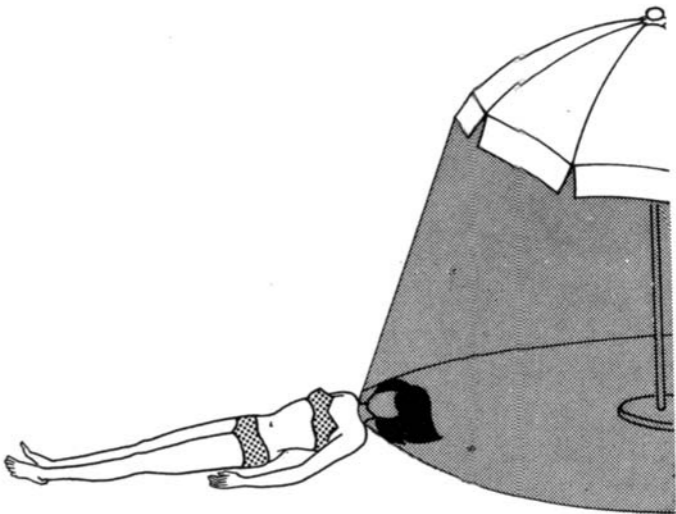
és una versió de 'Suzanne' de Leonard Cohen, mes concretament de la traducció de J.M Andreu interpretada per Toti Soler per primera vegada al disc "Liebeslied". La bellesa de la cançó original es multiplica a través d'uns arranjaments preciosos i d'un ritme àgil: el batec vellutat del bombo, el piano volador, la veu absolutament robadora... (Per cert, el teclat acaba picant l'ullet a la melodia de 'La casa es queda', l'última cançó del disc de Jalea Real, perquè tot, d'alguna manera, queda). I ja està, 'Susanna' havia de ser l'última cançó del disc, perquè es fa difi cil no plorar després de sentir-la.

Arthur Caravan han posat el seu disc en un llicència Creative Commons (ets lliure de copiar, compartir i versionar la seva obra mentre no sigui amb ànim de lucre), perquè saben que compartir és bo (i dóna gustet) i no creuen en la SGAE i altres intermediaris avariciosos. Han penjat les onze cançons a last.fm i Jamendo perquè es puguin descarregar senceretes i gratis. I si us podeu comprar el disc doncs millor encara, que el so és més bo i és molt bonic com a objecte.

Confiem que els directes reflecteixin la joia que és el disc. De moment les actuacions van sorgint arreu de València; esperem també el desembarc al Principat! Sabem que tenen moltes més cançons vessant el calaix i tremolant a la punta dels dits, cançons que reclamen també el seu disc. En fi, celebrem el naixement d'una proposta musical tan autèntica i colpidora. Vinga va, ja ho teniu!

Managment i contractació: arthurcaravan@gmail.com lacasacalba@gmail.com

mès info: www.myspace.com/arthurcaravan www.myspace.com/lacasacalba www.g33grecords.com www.costellam.net

El disc